

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ivdx Magistratevs Senator

Zype, Franciscus van der

Antverpiæ, 1633

Cap. XXX. Adulatoribus inimicus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14280

iuuanda crederent, quo præter causæ iustitiam religio evertatur, & locis omnibus per ea occupatis eliminetur. quod fieri tamen videmus omnes, qui videmus. Verè & liberè ergo scribantur historiæ, quibus res præsentis liqueant, & ex quibus posteri rerum gerendarum documenta desumant, quæ vitent, quæ imitentur habeant. Quanquam enim veteres Romanorum aliarumque gentium historiæ promptuaris sint omnis ciuilibus, & militaris prudentiæ; recentiores tamen & cuiusque gentis historiæ propiùs quemque docent, præsentis sæculi mores, Principum ac populorum ingenia, naturam, atque regendi modum. quæ omnia diligenter inuestiganda sunt. Aliter cum gente agendum, cuius prima prælia plusquam virorum, postrema minus quam fæminarum; aliter cum ea quæ durum semper in armis genus, aliter cum iniqua, & in res nouas auida; aliter cum ea quæ in fide obstinata, cui non ex fortuna pendet fides, aliter cum ea quæ bello læta, & factis magis strenua quam linguâ; aliter cum ea quæ statariâ pugna, hastis siluarum inlar condensatis, tardo & ad tympani sonum composito gressu procedens, nulli armato in acie parcat, nullum fugientem persequitur; aliter cum iis quibus omnis virtus velut extra ipsos, nihil ad pedestrem pugnam tam ignarum, ubi per turmas aduenere, vix vlla acies obstiterit; aliter cum iis qui nec integram ferre possent seruitutem, nec integram libertatem; aliter cum iis qui nihil seruitutis, vel nihil libertatis olere possunt. Hæc omnia docent historiæ. & cûr aliorum regimen bene, aliorum malè cesserit; aliis victoriæ, aliis clades obuenerint, dummodo veraces esse liceat. Si non liceat, perinde est, ac si in tempestatibus scopulos, syrtes, charybdes oculere iubeantur. nec tamen à censura omni eximo. non sunt admittendi si plus moribus noceant, quam ingeniis profint.

CAPVT XXX.

Adulatoribus inimicus.

Quia nullum animantium genus assentatoribus est perniciosius, nullum quod citiùs in præcipitia audientem deducit: *Acuerunt linguas suas sicut serpentes, venenum aspidum sub labiis eorum. Ps. 139. Serpentem non times,*

1.
Qui sum-
mopere
iudici ca-
uendi.

nec

nec venenum? vtere eiusmodi linguis. Et quoniam Iudicem Magistratumque necessarium est veritatem scire, quò iustitiam tueatur, eò magis à genere hoc hominum abstinere necessarium est, qui veritati tenebras offundunt, quibus in deuia abducatur. Quare Chrysoft. *Inimicum ne laudantem quidem probo, amicum verò & reprehendentem amplector. ille et si me osculetur, insuaus est: hic & si vulneret, amabilis.* Precatur Dauid Ps. 140. *Oleum peccatoris non impinguet caput meum.* Precetur Iudex, & caueat ne blandâ simulatione ei rigor veritatis emolliatur, obfusseturque, ne cognoscere non possit, quod iudicare, quod regere, quod administrare debeat. *Quisquis adulatorem excipit, serpentem sinu fouet; plus persequitur linguam adulatoris quam manus persequentis.* August. in Psal. 59. *Regum opes sæpius assentatio, quam hostis euertit. lib. 8.* Sic habendum, nullam pestem esse maiorem, quam adulationem, blanditias, assentationem. Cic. *Optimè de re tota Bernard. Vani filij hominum, mendaces filij hominum in stateris, ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum. Laudamus mendaciter delectamur, inaniter: ut & vani sint qui laudantur, & mendaces qui laudant. alij adulantur, & ficti sunt; alij laudant, & falsi sunt; alij vtrorumque preconiis gloriantur, & vani sunt.*

CAPVT XXXI.

Verax, & Candidus.

1.
Procul à
dolo, ma-
chinatione,
mendacio,
lingua
bilingui.

Quantum quisque desiderat non decipi, tantum amat virum candidum, veracem, simplicem, atque rectum, neque rebus neque verbis eum, cum quo commercium illi, aut sermo est, fallentem. Simpliciter, & candorem, veracitatemque quam maximè in Iudice desidero: si in aliis dolum abesse leges voluerunt. *Sapientia, inquit Gregor. lib. 10. moral. c. 27. justorum est, nil per ostensionem fingere, sensum verbis aperire: huius mundi sapientia est, cor machinationibus tegere, sensum verbis velare; quæ falsa sunt vera ostendere, quæ vera sunt falsa demonstrare. hæc proinde prudentia usu à Iuuenibus scitur, hæc à pueri pretio discitur. docuerunt linguam suam loqui mendacium. Ieremiæ c. 9. Os bilingue detestatur Dominus. Prou. 13. & Eccles. c. 2. Va duplici corde, & labiis scelestis, & manibus malefacientibus, & peccatori terram ingredienti duabus viis. & c. 7. Noli parare mendacium. & Leuit. 19. Non mentiemini, nec decipiet vnusquisque proximum suum. Chri-*

Aug